

faa Konsortiet til at forlænge Fristen eller til at slutte ny Overenskomst paa de samme Vilkaar. Men netop den Omstændighed, at Sagen saaledes haster, bevirker, forekommer det mig, at der ikke er nogen som helst Grund til at sætte denne Sag i Forbindelse med det andet Lovforslag, som omtales i § 5, nemlig Lovforslaget om Udstedelse og Indretning af danske Statsobligationer. Der er ikke nogen som helst Grund til at gøre det, thi for at indføre de Obligationer, som skulde udstedes i Henhold til det foreslaaede Laan paa de fremmede Børser, behøves der ikke mere, end hvad der allerede her staar i Lovforslaget. Den vigtigste Oplysning, som vilde kræves, for at de kunde indføres paa de fremmede Børser, da navnlig de franske og tyske, er, at det kan paavises, for hvor stort et Beløb Finansministeren er berettiget til at optage Laan, og det er givet her, at han er berettiget til at optage et Laan til 12 Mill. Kr. eller 17 Mill. Francs. De andre Oplysninger indeholdes i § 2. For en stor Del af de der omhandlede Bestemmelser behøves vel næppe Lovhjemmel, thi Regeringen kunde ogsaa uden det gaa ind paa en Kontrakt med Konsortiet. Men i ethvert Tilfælde findes i § 2 alt, hvad der i den Henseende behøves og for den Sags Skyld ogsaa alt, hvad der staar i det omtalte Lovforslag om Indretning af Statsobligationer. Jeg ser derfor ikke, der er nogen som helst Grund til at sætte disse to Sager i Forbindelse, da det af den ærede Finansminister forelagte Lovforslag om et Statslaan i og for sig er tilstrækkeligt. Naar dertil kommer, at en Diskussion om Statsobligationers Indretning, hvis den anses for ønskelig, absolut vil forsinke denne Sag, saa at der ikke er Udsigt til at faa den afsluttet inden den 9de April, tror jeg, det vil være rigtigt, at man afholder sig fra at stille disse to Sager i et saadant indbyrdes Forhold til hinanden.

Det er den eneste Indvending, jeg har at gøre mod Lovforslaget, som det er kommet herop, og det er ikke nogen Indvending, der efter min Mening fornuftigvis behøver at medføre, at Sagen gaar til Udvalg eller desl., som jo let vil kunne forhale dens Gennemførelse for meget. Det er ikke mere, end hvad der med største Lethed kan realiseres gennem Ændringsforslag, for saa vidt det ærede Ting maatte være enig med mig deri. Jeg kan derfor tilraade, at denne Sag gaar til anden Behandling, og at man i øvrigt fremmer den saa hurtigt som muligt.

Madsen-Mygdal: Det er ikke med nogen særlig Glæde, at man gaar med til at vedtage et Lovforslag som dette, der jo gaar ud paa at forøge Statsgælden med 12 Mill. Kr., saaledes at vi altsaa, naar denne Lov er vedtagen, ville være oppe i Nærheden af 200 Mill. Kr. Det er noget trist at se, at Statsgælden vokser Aar efter Aar, vokser paa en Tid, da Skatterne Aar efter Aar komme ind med en Stigning af flere Millioner Kroner aarlig. Det er noget trist at se paa, siger jeg, fordi en Ting er sikker eller har været sikker hidtil, og det er, at det, der kommer ud af dette Statslaan, er en Forøgelse af Skatteydernes Udgifter, medens der derimod ikke bringes tilsvarende Indtægter for Statskassen. Forholdet er jo i dette Øjeblik det, at Statsbanerne, ret beset, ikke give en eneste Øres Indtægt for Statskassen. De Laan, man anbringer deri, forvolde for Tiden altsaa kun Udgift. Forrentningen af og Afdragene paa Statsgælden ere store; vi ere nu ved en Renteudgift af lidt under 6½ Mill. Kr., og hertil kommer saa Afbetaling, saa vi ere adskilligt højere oppe. Disse to Poster stige Aar for Aar, hvorimod Indtægterne ikke vokse i tilsvarende Forhold. Det er det triste Forhold; men ikke destomindre maa jeg alligevel anbefale nærværende Lovforslag og det af to Grunde. For det første, fordi det støtter sig til bestaaende Love, hvori Statslaan ere hjemlede, og dernæst, fordi jeg ogsaa er enig i, hvad vi have hørt, særlig fra den ærede sidste Taler (Nellemann), at det er ganske hensigtsmæssigt at tilvejebringe de Statslaan, der er givet Bemyndigelse til ved bestaaende Love, ved et samlet Statslaan paa den Maade, som her foreslaas. Jeg anser det for en meget heldig Foranstaltning og maa derfor ligeledes anbefale Lovforslaget.

Hvorvidt det er rigtigt, som den ærede sidste Taler gjorde gældende, at vedtage dette Forslag uden Forbindelse med det andet Forslag, som foreligger for det høje Ting, og som var til første Behandling her den 14de Marts, Forslaget angaaende Udstedelse og Indretning af Statsobligationer, skal jeg ikke kunne udtale mig om i Øjeblikket. Jeg skal blot minde om, at det andet Ting jo har sat disse to Love i Forbindelse med hinanden, idet der i nærværende Lovforslags § 5 er udtalt, at „nærværende Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Udstedelse og Indretning af danske Statsobligationer, som udgives til Dækning af Udgifter ved Aktivhvervelse“;